

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 2108-22
ערר 2109-22
ערר 2110-22
ערר 2111-22
ערר 2112-22
ערר 2113-22

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חבר

עמותת התזמורת הסימפונית ראשון לציון, ע"ר 580256683
באמצעות עו"ד עפר שמואל שפיר

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

המשיבה:

החלטה

רקע והליכים קודמים

1. העוררת היא עמותת עירונית שהוקמה על ידי עיריית ראשון לציון, המפעילה תזמורת סימפונית.
2. העוררת הגישה בקשות למענק הוצאות קבועות בכל תקופות הזכאות הבאות: מרץ-אפריל 2020, מאי-יוני 2020, יולי-אוגוסט 2020, ספטמבר-אוקטובר 2020, נובמבר-דצמבר 2020, ינואר-פברואר 2021, מרץ-אפריל 2021. המשיבה דחתה את בקשות העוררת למענק, ולאחר מכן דחתה את ההשגות שהגישה העוררת.
3. בשלב ראשון, נסובה החלטת המשיבה לדחות את ההשגות על הקביעה כי העוררת מוחרגת מהגדרת "עוסק" בחוק, בהיותה חברה עירונית. כנגד החלטה זו הגישה העוררת את תיקי הערר הקודמים (ערר מס' 21-2361 ונוספים). תיקי הערר הקודמים נסגרו ביום 18.1.2022 לאחר שהצדדים הסכימו למחוק את הערר ללא צו להוצאות ולחזור לשלב ההשגה, תוך שהמשיבה מוותרת על הטענה שהעוררת מוחרגת מהגדרת "עוסק".
4. ביום 12.5.2022 קיבלה המשיבה החלטה עדכנית בהשגותיה של העוררת. במסגרת החלטה זו ציינה המשיבה כי העוררת קיבלה ממשרד התרבות והספורט בשנים 2020-2021 תמיכה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לצורך "סיוע מיוחד לפעילות השוטפת עקב השלכת נגיף הקורונה", בסך כולל של 2,117,070 ש"ח, בעוד המענקים שהתבקשו מכוח החוק הם בסך של 1,055,618 ש"ח, כך שהסכום ששולם ממשרד התרבות והספורט ממילא כיסה את ההוצאות הקבועות. המשיבה ציינה כי לפי סעיף 12 לנוהל לתמיכת המדינה במוסדות ציבור ולדיון בהן (להלן "נוהל התמיכות"), אין לאשר תמיכה למוסד ציבור בעד פעילותה שהוא מתקצב עליה על ידי משרד אחר.

5. עוד קבעה המשיבה כי סך ההוצאות הקבועות של העוררת נמוך בהרבה מסך המענקים שהתבקשו על ידה. המשיבה הכירה בהוצאות הקבועות הבאות: אחזקת משאית, דמי זכויות יוצרים, ביטוח, טלפון, הוצאות פלאפון, אחזקת מחשבים, משפטיות, אגרות, תוכנה לחישוב שכר, הנהלת חשבונות וביקורת ודמי חבר בפורום מוסדות התרבות והאמנות. בפועל, מצאה המשיבה כי הסכום הכולל של ההוצאות הקבועות שנשאה בהן העוררת עולה לכדי 40,623 ש"ח בכל תקופה דו חודשית בשנת 2020, ו-50,544 ש"ח בכל חודשיים בשנת 2021. לפיכך, אף אילו הייתה העוררת זכאית למענק, ניתן היה להעמידו על סך של 304,205 ש"ח לכל היותר בתקופות הזכאות הנדונות. המשיבה ציינה כי בפועל שולם לעוררת על ידי משרד התרבות והספורט מענק גבוה פי 6 מהוצאותיה הקבועות.

6. המשיבה הדגישה כי בשנת 2020 נוצר מצב שיחד עם הירידה בהכנסות חסכה העוררת בהוצאות, והמענק הביא לכך שנוצר אצלה עודף משמעותי, גבוה בהרבה בזה שהצטבר אצלה בשנת 2019, שבה לא הייתה קורונה.

7. מכאן העררים שבפנינו.

טענות הצדדים

8. העוררת טענה בפשטות כי יש לבחון את זכאות למענק לפי החוק בלבד – חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **חוק התוכנית הכלכלית**). בתמצית, טענה העוררת כי הזכאות למענק בהתאם לחוק אינה נתונה לפרשנות, ויש לזכותה במענק כיוון שהתקיימו בה כל תנאי החוק. העוררת טענה כי ניהול התמיכות הוא משני בהיררכיה החקיקתית ואינו יכול לגבור על הוראות החוק. העוררת הוסיפה וטענה כי חוק התוכנית הכלכלית הוא בבחינת חקיקה מאוחרת וספציפית, אשר בכל מקרה צריכה לגבור על דיני התמיכות הכלליים (אף אילו היו אלו במדרג נורמטיבי שווה).

9. בכתב התשובה, עמדה המשיבה על כך ההוראות השונות לעניין כפל תמיכה - בחוק התוכנית הכלכלית, בנוהל התמיכות ובמבחני התמיכה השונים. המשיבה הדגישה כי אין מדובר בכפילות (המותרת) בין מענקי הקורונה ובין התמיכה השוטפת שהעמותה זכאית

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לה ממילא ממשרד התרבות והספורט, אלא בכפילות שבין שני מסלולי מענקים שנועדו לאותה מטרה.

10. לצד זאת, שבה המשיבה והדגישה כי היקף ההוצאות הקבועות של העוררת נמוך בהרבה ביחס לגובה המענק המבוקש, וטענה כי המענק נועד לסייע לגופים שאינם יכולים לעמוד בהוצאות הקבועות עקב חסרון כיס – כאשר מצבה של העוררת שונה לחלוטין לנוכח עודף ההכנסות שלה.

דיון והכרעה

11. בדיון שהתקיים באמצעים טכנולוגיים ביום 3.8.2022 עמדה הוועדה על כך שטענות המשיבה לעניין כפל התמיכות אינן מעוגנות בחוק אלא בנהלי התמיכה, ולפיכך, הן נכונות בכל הנוגע לשיקול דעתה של ועדת התמיכות בלבד. יחד עם זאת, עמדה הוועדה על כך שלנוכח כפל התמיכות המובהק, ההליך שמנהלת העוררת עלול להתברר כהליך סרק, שכן בירור העניין במסגרת סמכות משרד התרבות והספורט עשוי להוביל לקיזוז המענק, ואף לנקיטת צעדים נוספים במסגרת סמכויותיה של ועדת התמיכות. בתום הדיון, הציעה הוועדה לעוררת למשוך את הערר, ואולם העוררת הודיעה כי היא עומדת על בירור הערר.

12. בשלב זה, הוסיפה העוררת וטענה כי כללי התמיכות אינם מולידים אצל המשיבה זכות קיזוז, וכי יש לה זכות למענק מכוח חקיקה ראשית. בנוסף, ובמסגרת השלמת טיעון לאחר הדיון בלבד, טענה העוררת כי המשיבה אינה מוסמכת להקטין את גובה המענק בהתאם לחישוב ההוצאות הקבועות בפועל, וכן טענה כי יש להביא בחשבון הוצאות קבועות נוספות שהמשיבה השמיטה – שכר עבודה והנהלה, שכר דירה ומשרדים, רכב מנהלים ואחזקת כלים – בסכום כולל העולה בהרבה על סכום הזכות לפי הנוסחה.

13. בתגובה שניתנה לאחר הדיון, הודתה המשיבה כי היא מקבלת את הערת הוועדה על כך שהמסגרת המתאימה לפסילת התמיכה בגין כפל התמיכה הינה בוועדת התמיכות במשרד התרבות והספורט ולא בהליך הערר. יחד עם זאת, חזרה המשיבה והבהירה כי יש להפחית את המענק לסך ההוצאות הקבועות שנקבעו בשלב ההשגה – נטען שרכיבי ההוצאה הנוספים שהוזכרו צוינו בעלמא ולא צורפו אסמכתאות להוכחתם ולהוכחת הטענה שמדובר בהוצאות קבועות. המשיבה הדגישה כי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה בנוגע לבחינת ההוצאות הקבועות בפועל, יש במקרה זה הצדקה משמעותית – הן לנוכח הפער המשמעותי בין ההוצאות הקבועות לבין המענק המבוקש והן לנוכח יתר הממצאים שהוצגו.

14. לאחר ששמענו את טענות הצדדים ועיינו בכתבי הטענות, באנו לכלל מסקנה שאין מנוס מקבלת הערר באופן חלקי – העוררת תהיה זכאית למענק בגובה ההוצאות הקבועות שלה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בפועל כפי שנקבעו על ידי המשיבה. לצד זאת, נבקש להפנות את תשומת הלב של משרד התרבות והספורט לבעיית כפל התמיכות. להלן נעמוד בהרחבה על טעמי החלטתנו.

זכאות העוררת למענק

15. למעשה, בתום הדיון ובמסגרת התגובות שהגישו הצדדים לאחריו, התברר כי אין מחלוקת של ממש לגבי זכאות העוררת למענק. המשיבה הכירה בכך שבעיית כפל התמיכות – שבה נעסוק בהרחבה בהמשך – לא אמורה לפגוע בזכאות למענק, והיא צריכה להיות מטופלת על ידי משרד התרבות והספורט לאחר מתן המענק. זוהי טענתה העיקרית של העוררת, והיא לא נסתרה על ידי המשיבה.

16. לצד זאת, לא נסתרה על ידי העוררת טענתה המשנית של המשיבה – המשיבה ערכה בדיקה מפורטת של ההוצאות הקבועות של העוררת בפועל בכל אחת מהשנים שבהם נבחנה הזכאות למענק. הוצאותיה הקבועות של העוררת בכל תקופות הזכאות הנדונות, מסתכמות ב-304,205 ש"ח - סכום נמוך בהרבה מסכום המענק המבוקש. בכתב הערר לא טענה העוררת כי חישוב זה שגוי, ואף לא טענה כי יש לה הוצאות קבועות נוספות, מעבר לאלו שהוזכרו בהחלטה בהשגה.

17. בדיון טענה העוררת רק כי אין מקום שהיא תידרש לטענתה החלופית של המשיבה, משניתנה בשלב מאוחר; לטענת העוררת, משהגיע התיק לשלב ההשגה בגלגול נוסף, אין מקום לטענה חלופית המהווה למעשה שינוי חזית שלישי. אין בדינו לקבל טענה זו – הערר הוחזר לשלב ההשגה בהסכמת הצדדים. החלטת המשיבה בהשגה כללה שני מרכיבים, ואך טבעי שהעוררת תתייחס לכל המרכיבים במסגרת כתב הערר. אין מדובר בגלגול שלישי אלא בגלגול שני – זו גופא ההחלטה בהשגה. אדרבא, גלגול שלישי היה מתרחש אילו היינו מקבלים את טענת העוררת ומקיימים את הברור בסוגיית ההוצאות הקבועות רק לאחר ההכרעה לגופו של ענין – זוהי פרוצדורה תמוהה ולא יעילה, כפי שעולה גם מטענות העוררת. באחיזתה של העוררת בטיעון פרוצדורלי זה, היא רק המחישה את העובדה שלא היו לה תשובות טובות לגופו של עניין.

18. רק לאחר הדיון, ביקשה העוררת להצביע על סעיפי הוצאות נוספים בהם היא מבקשת להכיר כהוצאות קבועות – שכר עבודה של הנהלת העמותה, שכר דירה משרדים, אחזקת רכב מנהלים ואחזקת כלים. עם זאת, גם בשלב מאוחר זה העוררת לא הסבירה מה עומד מאחורי סעיפי ההוצאה האלו, ומדוע יש להכיר בהן כהוצאות קבועות. גירסה כבושה זו, שהועלתה באיחור ונטענה בעלמא ללא אסמכתאות משלימות, אינה מועילה לעוררת.

19. לא למותר להעיר כי סעיף ההוצאה המרכזי שבו ביקשה העוררת להכיר הוא שכר המנהלים, בעוד בפסיקות קודמות של ועדת הערר, סוגיית ההכרה בשכר עבודה כהוצאה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

קבועה נותרה בסימן שאלה של ממש (ראו למשל ערר 1629-21 מ.ג.ב שרותי ניקיון בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 8.12.2021; ערר 1089-21 ל. לייב פרויקטים בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 10.9.2021; ערר 1607-21 רפול גבאלי נ' רשות המסים, ניתן ביום 2.11.2021; ערר 1881-21 טאהא סודקי – קייטרינג רסיטל נ' רשות המסים, ניתן ביום 21.3.2022; ערר 1254-22 בייבל לנד פילגרימייגס בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 6.6.2022). הכרעה פרטנית בסוגיה זו מצריכה בירור שהעוררת לא הניחה ולו מעט מהתשתית הנדרשת על מנת לצורך כך. העוררת לא מסרה כל פירוט לגבי זהות מקבלי השכר או לגבי אופי העבודה שנעשתה על ידם. לא ניתן אפוא להסתמך על טענותיה הכלליות בהקשר זה.

20. נעיר כי בין המענק שביקשה העוררת לבין הוצאותיה הקבועות קיים פער לא מבוטל. במקרים אחרים, ניתן היה להסתפק בשאלה אם פער כזה כשלעצמו מהווה הצדקה לבחינת ההוצאות הקבועות בפועל (ראו ערר 1750-21 אינקוגניטו מוסיקה (2002) בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 13.1.2022; להלן – עניין אינקוגניטו). אולם בנסיבות העניין, לטעמנו, העודף התקציבי שעליו הצביעה המשיבה מדגיש את ההצדקה הגלומה בהפחתת המענק – העוררת לא סבלה מחסרון כיס כתוצאה מהוצאותיה הקבועות. ההוצאות של העוררת פחתו בתקופת הקורונה, ובניגוד לעוסקים אחרים, היא לא התקשתה "להחזיק את הראש מעל המים". אדרבא, היו לה עודפים תקציביים בתקופה זו. בנסיבות כאלה, אך מתבקש כי המענק יותאם למסלול המחשב את הוצאותיה הקבועות באופן שמרני ומדויק יותר.

21. הלכה למעשה, זכאית העוררת למענקים בסך כולל של 304,205 ש"ח בלבד. העוררת קיבלה מקדמות בסכומים גבוהים יותר, ועליה להשיב למשיבה את היתרה בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו.

כפל תמיכות – רקע נורמטיבי

22. על אף מסקנתנו הפשוטה, לא נוכל לסיים את החלטתנו, מבלי להתייחס למכשול העיקרי שעומד בפני העוררת – בעיית כפל התמיכות.

23. העוררת היא עמותה הנתמכת על ידי משרד התרבות והספורט בהתאם לסעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985. סוגיית כפל התמיכות נדונה בהרחבה בבג"ץ 7378/97 הסתדרות הצופים העברים בישראל נ' שר החינוך, התרבות והספורט, פ"ד נב(3), 433. בעקבות פסיקת בית המשפט העליון, נקבעו בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה נהלים מפורטים למניעת כפל במסגרת מערך התמיכות (וראו בהרחבה ובפירוט בפרק 8 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.2005, שעניינה "תמיכת המדינה במוסדות ציבור לפי סעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985" (להלן – הנחיית היועץ). מהנחיית היועץ עולה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שאינן להתיר תמיכה אם קיימת תקנה תקציבית אחרת העוסקת באותו סוג פעילות, דהיינו – לאו דווקא כפל בין שני מבחני תמיכה, אלא גם במקרה של כפל בין תמיכה לבין מקור מימון אחר (כגון, תקצוב לפי חוק או רכישת שירותים).

24. עיקרון זה מעוגן גם בנוהל התמיכות – נוהל הפעילות המגדיר את דרכי פעולתן של ועדות התמיכה במשרדי הממשלה וכללים רוחביים נוספים (וראו סעיף 3א(ו)-(ח) לחוק יסודות התקציב). סעיף 12 לנוהל קובע כי "לא תאושר או תשולם תמיכה למוסד ציבור בעד סוג פעילות שנתמך, מתוקצב או שנרכש בדרך של רכישת שירותים... על ידי אותו משרד או על ידי משרד אחר, גם אם התמיכה, התקצוב או הרכש ייעשו לפי תקנות תקציביות שונות". פרק י' לנוהל קובע מהם הצעדים שניתן לנקוט במקרים שבהם ניתנה תמיכה בניגוד להוראות הנוהל (וראו סעיף 43(ב) לעניין תמיכה שניתנה בניגוד לנוהל, וסעיף 44 לעניין תמיכה שניתנה בגין דיווח לא נכון).

מסלולי התמיכות והמענקים לסיוע למוסדות ציבור בתקופת הקורונה

25. לצורך הבנת בעיית כפל התמיכות בענייננו, יש מקום להבהיר את התמונה הרחבה. פרק ו' לחוק התוכנית הכלכלית קובע את הזכאות למענקי הוצאות קבועות, המוקנית בראש ובראשונה לעסקים, אך גם למוסדות ציבור העונים על תנאים מסוימים (מוסדות שהכנסותיהן העצמיות עולות על שליש ושעיקר הכנסתן אלו הן ממכירת שירותים או מוצרים). אלו הם המענקים שעליהם נסובה החלטה זו.

26. עם זאת, המחוקק היה ער למצבם של מוסדות ציבור אחרים שאינם נכללים בהגדרת עוסק, ולצורך כך נקבע בסעיף 31 (במסגרת פרק ח' לחוק) כי יוקצה תקציב של 100 מיליון ש"ח לצורך תמיכה במוסדות ציבור שהכנסותיהם פחתו, ואינם זכאים למענק הוצאות קבועות כקבוע בחוק. מוסדות ציבור אלו זכאים אפוא לתמיכה מיוחדת מאת משרד האוצר, שהוקצתה להם למטרה דומה, ובלבד שהם אינם זכאים למענק מכוח פרק ו' לחוק (להלן – **מבחני משרד האוצר**).

27. אם כן, בהתאם לחוק, מוסד ציבור עשוי להיות זכאי לסיוע באחת משתי האפשרויות בלבד – מענק מכוח החוק או תמיכה מכוח מבחני משרד האוצר. סעיף 31 לחוק מורה במפורש על כך שהתמיכה לפי המבחנים מיועדת רק למוסדות ציבור שאינם זכאים למענק; הוראה דומה אכן נכללה במבחני משרד האוצר (סעיף 4(5) למבחני משרד האוצר). אמנם, בסעיף 6 למבחני משרד האוצר נקבעה הוראה נוספת בדבר קיזוז מענקים; הוראה זו נמחקה במסגרת תיקון מאוחר למבחנים, מסיבות שלא הובהרו בהליך שלפנינו, והעוררת ביקשה להיבנות מכך, אולם ברי כי התנאי הבסיסי, לפיו התמיכה אינה מיועדת למי שקיבל מענק, נותר בעינו. תנאי זה מעוגן גם בהוראת סעיף 31 לחוק, כך שלא יכולה להיות מחלוקת לגביו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

28. התמונה בעניינה של העוררת מעט מורכבת יותר, כיוון שהיא אינה נתמכת מכוח מבחני משרד האוצר, אלא ממשרד התרבות והספורט. לצד התמיכה השוטפת שהעוררת זכאית לה ממשרד התרבות והספורט, היא קיבלה תמיכה מכוח מבחני תמיכה מיוחדים שנקבעו כהוראת שעה לתקופת הקורונה, אשר כותרתם: "מבחנים לחלוקת תמיכות של משרד התרבות והספורט לסיוע למוסדות תרבות בשל השלכות נגיף הקורונה (הוראת שעה)" (להלן – **מבחני משרד התרבות**).
29. מסיבות שלא הובהרו בהליך שלפנינו, ראתה לנכון הממשלה להקצות סכום נפרד לתמיכה במוסדות תרבות (ממועד פרסום מבחני התמיכה השונים ניתן להסיק שכספים אלו הוקצו במועד מוקדם יותר). יחד עם זאת, כפי שניתן ללמוד מהוראות מבחני התמיכה השונים – תמיכה זו נעשתה גם היא לאותן מטרות, והיא חופפת במטרותיה למענקים ולמבחני התמיכה מכוח החוק.
30. עיון במבחני משרד התרבות מלמד כי סכום התמיכה המחולק לפי המבחנים מתחלק לשלושה תחומי פעילות: א) סיוע מיוחד בגין הוצאות בתקופת הסגירה; ב) סיוע מיוחד לעידוד הפעילות הנתמכת; ג) סיוע על בסיס מימון תואם (Matching).
31. תחום הפעילות הראשון הוא החשוב לענייננו – הוא נועד לכסות על "הוצאות" שהיו לגופים הנתמכים בתקופת הסגירה. נקל להבין מעיון במבחני התמיכה שההוצאות האמורות הן למעשה ההוצאות הקבועות, שאליהן מכוונים המענקים הנדונים אצלנו מכוח החוק. גם הנוסחה שלפיה מחושבת הזכאות למענק בתחום תמיכה זה דומה, באופן כללי, לנוסחת מקדם ההוצאות הקבועות בחוק התוכנית הכלכלית – שתיהן מבוססות על מדידת היחס בין עלות הפעילות לבין מחזור ההכנסות כולו, ובשתיהן נקבע רף של תמיכה לפי יחס מקסימלי של 0.3.
32. יוער במאמר מוסגר כי גם תחום התמיכה השני והשלישי, המכוונים לאובדן ההכנסות של המוסדות הנתמכים, עשויים לחפוף למטרות הסיוע הרחבות יותר שעומדות בבסיס המענק, כפי שנדונו בהרחבה בעניין אינקוגניטו.
33. על החפיפה בתמיכה ניתן ללמוד גם מהוראות מבחני משרד האוצר – נקבע כי מוסד ציבור שנתמך מכוח מבחני משרד התרבות לא יהיה זכאי לתמיכה מכוח מבחני משרד האוצר (ראו פסקה (11) להגדרת "ארגון זכאי, בסעיף 2 למבחנים). כפי שהדגישה המשיבה, החרגה זו מעידה על כך שמבחני התמיכה מוציאים אלו את אלו.
34. כפל התמיכה הוא מובהק. איננו רואים כל הצדקה שהעוררת תהיה זכאית הן למענק והן לתמיכה, מכוח מסלולים שאמורים להיות חלופיים. סעיף 31 לחוק הורה בפירוש על כך שמבחני התמיכה יהוו מסלול חלופי למסלול המענק; רק מפאת ההפרדה בין תמיכות משרד האוצר לתמיכות משרד התרבות, אין התייחסות מפורשת בחוק לגופים הנתמכים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מכוח מבחני משרד התרבות, אך הכפילות היא בעייתית באותה מידה. בנסיבות כאלו, אך מתבקש ליישם את העיקרון הכללי של כפל התמיכות, ולמנוע מן העוררת את האפשרות ליהנות משני העולמות.

35. נזכיר כי בעניינה של העוררת, המשיבה בדקה ומצאה שכל ההוצאות הקבועות של העוררת מסתכמות ב-304,205 ש"ח. סכום התמיכה הכולל שהעוררת הייתה זכאית לו מכוח מבחני תמיכה אלו עומד על למעלה מ-2 מיליון ש"ח. לא מדובר אפוא בכפל מקורות מימון, שרק עלול להוביל לכפילות ולאי סדרים, אלא במצב של מימון כפול ומכופל בפועל, המביא לכך שהתמיכה בעוררת עולה מעבר להוצאותיה הקבועות כפי שנקבעו בהחלטה זו (ראו פיסקה 8.1 בהנחיית היועץ). ברי אפוא שכל תמיכה נוספת או מענק יהוו בבחינת כפל תמיכה.

36. בשולי הדברים, נציין כי איננו רואים חשיבות להוראת הסיפא של סעיף 31, הקובעת – ביחס למבחני משרד האוצר – כי "לא יראו בקבלת תמיכה כאמור משום כפל תמיכה". הוראה זו נועדה להבטיח שהתמיכה המיוחדת שניתנה למוסדות ציבור לפי מבחני משרד האוצר לא תיחשב ככפל תמיכה, למול התמיכה השוטפת שמוסדות ציבור אלו מקבלים ממוסדות ממשלה אחרים. ברי כי קבלת סיוע מיוחד שמיועד להתמודדות עם נזקי תקופת הקורונה אינה שוללת את האפשרות לקבל תמיכה שוטפת ממוסדות הממשלה. הוראה זו בוודאי לא באה להכשיר כפל תמיכה באופן גורף, ולא נועדה לאפשר לעוסק זה או אחר ליהנות משני העולמות ולקבל סיוע בגין מגפת הקורונה משני מקורות שונים.

37. כאמור לעיל, סמכותה של הוועדה מוגבלת לאישור הזכאות למענק בלבד. במובן זה, אין מנוס מאישור זכאותה של העוררת לתמיכה, בסכום מופחת כפי שקבענו לעיל. יחד עם זאת, בעיית כפל התמיכות הונחה בפני הוועדה, ולא נוכל להסתפק בהחלטה על אישור המענק. הוועדה קוראת אפוא לוועדת התמיכות במשרד התרבות והספורט להידרש לעניין ולקבוע את הצעדים הנדרשים בנוגע לתמיכה שניתנה לעוררת, בהתאם להוראות הנוהל.

סיכום ומסקנות

38. מצאנו כי מבחינה פורמלית, העוררת זכאית למענק חלקי בהתאם לחוק, על פי ההוצאות הקבועות שלה בפועל. נוכח בעיית כפל התמיכות, אישור המענק הוא בבחינת אבסורד, שכן העוררת תידרש להשיב את הכסף למשרד התרבות והספורט. כפי שהבהרנו בדיון, גם אם העוררת זכאית מבחינה פורמלית למענק, ההליך כולו הוא מיותר. התוצאה העשויה להתקבל בתום ההליך היא כי העוררת תקבל את המענק מהמשיבה, רק כדי שתידרש להשיבו למשרד התרבות והספורט זמן קצר לאחר מכן.

39. אף על פי כן, ההכרעה בסוגיית כפל התמיכות מסורה למשרד התרבות והספורט. איננו קובעים מסמרות בשאלה האם העוררת אכן תידרש להשיב כספי תמיכות ומה יהיה גובה

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ההשבה – שיכול שתהיה בסכום המענק או בסכום אחר, גבוה או נמוך יותר, לפי שיקול הדעת של ועדת התמיכות ובהתאם לנוהל.

40. בסוגיית המענקים מכוח החוק המסורה לסמכותנו – אין מנוס מקבלת העררים באופן חלקי. כאמור לעיל, העוררת תהא זכאית למענק בסך של 304,205 ש"ח. המשיבה מתבקשת להעביר העתק מהחלטה זו ליועץ המשפטי של משרד התרבות והספורט.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19/10/2022, בהעדר הצדדים.

2113-22, 2112-22, 2111-22, 2110-22, 2109-22, 2108-22

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה